

**GENERALNY INSPEKTOR
OCHRONY DANYCH
OSOBOWYCH**

dr Wojciech R. Wiewiórowski

Warszawa, dnia 9 stycznia 2012 r.

DOLIS/DEC-16/12

DECYZJA

Na podstawie art. 104 § 1 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. Kodeks postępowania administracyjnego (Dz. U. z 2000 r. Nr 98, poz. 1071 ze zm.) oraz art. 12 pkt 2 w związku z art. 18 ust. 1 pkt 6 i art. 6 ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. o ochronie danych osobowych (Dz. U. z 2002 r. Nr 101, poz. 926 ze zm.) w związku z art. 5 ust. 2 ustawy z dnia 6 września 2001 r. o dostępie do informacji publicznej (Dz. U. Nr 112, poz. 1198 ze zm.) po przeprowadzeniu postępowania administracyjnego w sprawie skargi Państwa J i M B, na udostępnienie ich danych osobowych w zakresie numeru księgi wieczystej urządzonej dla nieruchomości, której byli współwłaścicielami oraz sygnatur spraw sądowych, w których przysługiwał im status stron, zawartych w „Protokole kontroli problemowej w Urzędzie Gminy S” sporządzonym w dniu [...] listopada 2009 r. oraz w „Protokole z kontroli doraźnej prowadzonej w trybie uproszczonym w Starostwie Powiatowym w K” sporządzonym w dniu [...] listopada 2009 r. przez Wojewodę L, na stronie internetowej Biuletynu Informacji Publicznej L Urzędu Wojewódzkiego,

- 1) **nakazuję Wojewodzie L wyeliminowanie nieprawidłowości w procesie przetwarzania danych osobowych Państwa J i M B poprzez usunięcie ze strony internetowej Biuletynu Informacji Publicznej L Urzędu Wojewódzkiego ich danych osobowych w zakresie numeru księgi wieczystej urządzonej dla nieruchomości, której byli współwłaścicielami, zawartych w „Protokole kontroli problemowej w Urzędzie Gminy S” sporządzonym w dniu [...] listopada 2009 r. oraz w „Protokole z kontroli doraźnej prowadzonej w trybie uproszczonym w Starostwie Powiatowym w K” sporządzonym w dniu [...] listopada 2009 r. przez Wojewodę L**
- 2) **w pozostałym zakresie odmawiam uwzględnienia wniosku.**

Uzasadnienie

Do Biura Generalnego Inspektora Ochrony Danych Osobowych w dniu [...] kwietnia 2011 r. wpłynęła skarga Państwa J i M B, na udostępnienie ich danych osobowych w zakresie numeru księgi wieczystej urządzonej

dla nieruchomości, której byli współwłaścicielami oraz sygnatur spraw sądowych, w których przysługiwał im status stron, zawartych w „Protokole kontroli problemowej w Urzędzie Gminy S” sporządzonym w dniu [...] listopada 2009 r. oraz w „Protokole z kontroli doraźnej prowadzonej w trybie uproszczonym w Starostwie Powiatowym w K” sporządzonym w dniu [...] listopada 2009 r. przez Wojewodę L na stronie internetowej Biuletynu Informacji Publicznej L Urzędu Wojewódzkiego.

Skarżący wniesli do Generalnego Inspektora Ochrony Danych Osobowych o cyt.; „(...) wszczęcie postępowania administracyjnego i wydanie decyzji nakazującej L Urzędowi Wojewódzkiemu usunięcie ze strony Biuletynu Informacji Publicznej L Urzędu Wojewódzkiego protokołu z kontroli w Urzędzie Gminy w S z dnia [...] listopada 2009 oraz protokołu pokontrolnego w Starostwie Powiatowym w K z dnia [...] listopada 2009 lub też wykreślenie z w/w protokołów danych pozwalających na identyfikację autorów skargi oraz sprostowanie nieprawdziwych informacji zawartych w przedmiotowych protokołach, które zostały wskazane w zastrzeżeniach złożonych na piśmie do wystąpień sporządzonych przez urzędników LUW”, w zakresie m. in. informacji o złożeniu Wójtowi Gminy S przez Panią J B wniosku o udostępnienie informacji w trybie ustawy z dnia 6 września 2001 r. o dostępie do informacji publicznej (Dz. U. Nr 112, poz. 1198 z późn. zm.).

Na podstawie materiału dowodowego zebranego w toku postępowania administracyjnego przeprowadzonego w niniejszej sprawie Generalny Inspektor ustalił następujący stan faktyczny.

- 1) W dniu [...] lutego 2009 r. do L Urzędu Wojewódzkiego wpłynęło pismo Skarżących, w którym zwrócili się oni o przeprowadzenie kontroli przestrzegania instrukcji kancelaryjnej w Urzędzie Gminy S oraz Starostwie Powiatowym w K.
- 2) W dniach od [...] sierpnia 2009 r. do [...] listopada 2009 r. przeprowadzona została kontrola problemowa w Urzędzie Gminy S. Celem kontroli było ustalenie stopnia realizacji zadań wykonywanych przez ten podmiot a także wyjaśnienie okoliczności podniesionych w piśmie Skarżących dotyczącym przestrzegania instrukcji kancelaryjnej.
- 3) W dniach od [...] sierpnia 2009 r. do [...] listopada 2009 r. została przeprowadzona kontrola doraźna w trybie uproszczonym w Starostwie Powiatowym w K, której celem było wyjaśnienie okoliczności podniesionych w piśmie Skarżących dotyczących przestrzegania instrukcji kancelaryjnej w kontrolowanym podmiocie.
- 4) W wyjaśnieniach złożonych przed Generalnym Inspektorem Ochrony Danych Osobowych Wojewoda L wskazał w szczególności, iż cyt.: „Potwierdzam fakt umieszczenia protokołów kontroli problemowej w urzędzie Gminy S oraz kontroli doraźnej w starostwie Powiatowym w K na stronach BIP LUW w L. Pragnę jednocześnie dodać, że wszelkie dane pozwalające na identyfikację osób fizycznych zostały przed umieszczeniem na stronach BIP zakryte. Pragnę dodać, że stosownie do art. 2 ustawy z dnia 6 lipca 1982 r. o księgach wieczystych i hipotece (...), księgi wieczyste są jawne. Powyższy przepis wyraża zasadę tzw. formalnej jawności ksiąg wieczystych, będącej istotą instytucji ksiąg wieczystych »Księgi te bowiem mogą spełnić należycie swoją funkcję ustalenia stanu prawnego nieruchomości tylko wtedy, gdy są dla każdego dostępne, a ich treść jest jawna. Jawność formalna nie ogranicza jednak tylko do swobodnego dostępu do ksiąg, ale jej naturalnym skutkiem jest fakt, że skoro każdy może się z nimi zapoznać, to nikt nie może zasłaniać się nieznaną wpisów ani wniosków, o których uczyniono w księdze wieczystej wzmiankę« Stanisław Rudnicki, Komentarz do ustawy o księgach wieczystych i hipotece. Warszawa

2005 Wydawnictwo Prawnicze LexisNexis 9wydanie IV) ss. 512)”. Odnosząc się natomiast do udostępnienia sygnatur spraw sądowych, w których Skarżącym przysługiwał status stron, wskazano, iż w ocenie organu sygnatury te nie stanowią danych osobowych w rozumieniu ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. o ochronie danych osobowych (Dz. U. z 2002 r. Nr 101, poz. 926 ze zm.), zwanej dalej ustawą.

Mając na uwadze powyższe, Generalny Inspektor Ochrony Danych Osobowych zważył, co następuje.

Ustawa o ochronie danych osobowych określa zasady postępowania przy przetwarzaniu danych osobowych oraz prawa osób fizycznych, których dane osobowe są lub mogą być przetwarzane w zbiorach danych (art. 2 ust. 1 ustawy). Zgodnie art. 6 ust. 1 ustawy za dane osobowe uważa się wszelkie informacje dotyczące zidentyfikowanej lub możliwej do zidentyfikowania osoby fizycznej. Osobą możliwą do zidentyfikowania jest osoba, której tożsamość można określić bezpośrednio lub pośrednio, w szczególności przez powołanie się na numer identyfikacyjny albo jeden lub kilka specyficznych czynników określających jej cechy fizyczne, fizjologiczne, umysłowe, ekonomiczne, kulturowe lub społeczne (ust. 2). Informacji nie uważa się za umożliwiającą określenie tożsamości osoby, jeżeli wymagałoby to nadmiernych kosztów, czasu lub działań (ust. 3).

W wyjaśnieniach złożonych przed Generalnym Inspektorem Wojewoda L wskazał, że opublikowanie w ramach przedmiotowych dokumentów numeru księgi wieczystej urządzonej dla nieruchomości, której Skarżący byli współwłaścicielami, nie stanowiło przetwarzania ich danych osobowych. Mając jednakże na uwadze przepisy ustawy o ochronie danych osobowych, należy stwierdzić, iż numer księgi wieczystej urządzonej dla nieruchomości, której Skarżący byli współwłaścicielami bez wątpienia ich identyfikuje. W świetle treści art. 7 pkt 2 ustawy, udostępnienie numeru tej księgi wieczystej na stronie internetowej Biuletynu Informacji Publicznej L Urzędu Wojewódzkiego jest bez wątpienia przetwarzaniem danych osobowych w rozumieniu ustawy. Pod pojęciem przetwarzania danych osobowych rozumieć należy bowiem jakiejkolwiek operacje wykonywane na danych osobowych, takie jak zbieranie, utrwalanie, przechowywanie, opracowywanie, zmienianie, udostępnianie i usuwanie, a zwłaszcza te, które wykonuje się w systemach informatycznych.

Odnosząc się do prezentowanego przez Wojewodę L stanowiska w niniejszej sprawie wskazać należy, iż zasada jawności ksiąg wieczystych, na którą się powołuje, w istocie ma na celu zapewnienie dostępu do ksiąg wieczystych, jednakże z uwzględnieniem zasad ochrony danych osobowych.

Stosownie do art. 2 ustawy z dnia 6 lipca 1982 r. (Dz. U. z 2001 r., Nr 124, poz. 1361 z późn. zm.) o księgach wieczystych i hipotece, księgi wieczyste są jawne. Zgodnie z art. 36¹ ust. 3 tej ustawy, każdy może przeglądać księgi wieczyste w obecności pracownika sądu. Akta księgi wieczystej może przeglądać, w sposób określony w ust. 3, osoba mająca interes prawny oraz notariusz (art. 36¹ ust. 4 tej ustawy). Z kolei zgodnie z art. 36² ust. 1 ustawy o księgach wieczystych i hipotece, odpisy ksiąg wieczystych według ostatniego stanu wpisów wydaje się na żądanie osób zainteresowanych lub na żądanie sądu, prokuratora, notariusza, organu administracji rządowej oraz jednostki samorządu terytorialnego. Stosownie natomiast do art. 36² ust. 3 ustawy o księgach wieczystych i hipotece, odpisy dokumentów znajdujących się w aktach ksiąg wieczystych wydaje się na żądanie osób zainteresowanych lub na żądanie sądu, prokuratora, notariusza, organu administracji rządowej oraz jednostki samorządu terytorialnego. Dodać także należy, iż zgodnie z § 201 ust. 1 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 23 lutego 2007 r. Regulamin urzędowania sądów powszechnych (Dz. U. Nr 38, poz. 249) wniosek o wydanie odpisu księgi wieczystej lub zaświadczenia ze zbioru dokumentów, z księgi zamkniętej lub dawnej księgi

zamkniętej, poza ogólnymi wymogami przewidzianymi dla pism procesowych, powinien zawierać oznaczenie księgi wieczystej lub wskazanie dokumentu umożliwiającego ustalenie jej treści, a w przypadku złożenia wniosku przez zainteresowanego, którego prawa nie są ujawnione w danej księdze wieczystej, również uzasadnienie potrzeby uzyskania przez niego odpisu lub zaświadczenia.

Warunkiem uzyskania dostępu do odpisu księgi wieczystej (zwykłego, bądź zupełnego a więc zawierającego dane osobowe także byłych właścicieli nieruchomości, dla której księga była prowadzona) jest konieczność podania jej numeru. Z powyższego wynika zatem, iż wobec jawności ksiąg wieczystych oraz wprowadzenia przez Ministerstwo Sprawiedliwości projektu informatycznego tzw. Nowa Księga Wieczysta, umożliwiającego m. in. bezpośredni wgląd do ksiąg wieczystych w systemie informatycznym, po uprzednim podaniu numeru księgi wieczystej, bez trudu można uzyskać dostęp do zawartych w niej informacji. Udostępnienie zatem przez Wojewodę Ł na ogólnodostępnej stronie internetowej Biuletynu Informacji Publicznej Ł Urzędu Wojewódzkiego numeru księgi wieczystej nieruchomości, której Skarżący byli właścicielami, prowadzi do sytuacji, w której osoby zapoznające się z treścią udostępnionego dokumentu mogą w sposób niewymagający nadmiernych kosztów, czasu lub działań, zapoznać się z zawartymi w księdze danymi osobowymi Skarżących oraz innych osób będących właścicielami przedmiotowej księgi wieczystej.

W myśl art. 3 ust. 1 ustawy o dostępie do informacji publicznej, prawo do informacji publicznej obejmuje uprawnienia do uzyskania informacji publicznej, w tym uzyskania informacji przetworzonej w takim zakresie, w jakim jest to szczególnie istotne dla interesu publicznego (pkt 1), wglądu do dokumentów urzędowych (pkt 2), dostępu do posiedzeń kolegialnych organów władzy publicznej pochodzących z powszechnych wyborów (pkt 3). Zgodnie z art. 6 ust. 1 pkt 4 lit a) tej ustawy udostępnieniu podlega informacja publiczna o danych publicznych, w tym treść i postać dokumentów urzędowych, w szczególności: treść aktów administracyjnych i innych rozstrzygnięć (tiret pierwsze); dokumentacja przebiegu i efektów kontroli oraz wystąpienia, stanowiska, wnioski i opinie podmiotów ją przeprowadzających (tiret drugie). W myśl art. 8 ust. 3 tej ustawy podmioty, o których mowa w art. 4 ust. 1 i 2 (m.in. organy władzy publicznej), obowiązane są do udostępniania w Biuletynie Informacji Publicznej informacji publicznych, o których mowa w art. 6 ust. 1 pkt 1 – 3, pkt 4 lit. a) tiret drugie, lit. c) i d) i pkt 5. Podmioty, o których mowa w zdaniu pierwszym, mogą udostępniać w Biuletynie Informacji Publicznej również inne informacje publiczne.

Z powyższego wynika, że organy władzy publicznej uprawnione są do udostępniania informacji publicznej, jaką niewątpliwie jest dokumentacja przebiegu i efektów kontroli oraz wystąpienia, stanowiska, wnioski i opinie podmiotów ją przeprowadzających, w publikatorze teleinformatycznym – Biuletynie Informacji Publicznej. Podkreślenia wymaga jednak, że prawo to nie jest nieograniczone. Zgodnie bowiem z art. 5 ust. 2 ww. ustawy, prawo do informacji publicznej podlega ograniczeniu ze względu na prywatność osoby fizycznej lub tajemnicę przedsiębiorcy. Ograniczenie to nie dotyczy informacji o osobach pełniących funkcje publiczne, mających związek z pełnieniem tych funkcji, w tym o warunkach powierzenia i wykonywania funkcji, oraz przypadku, gdy osoba fizyczna lub przedsiębiorca rezygnują z przysługującego im prawa. W niniejszej sprawie wyłączenie ww. ograniczenia nie występuje, albowiem dane osobowe Skarżących ujawnione w udostępnionych dokumentach nie dotyczą osób pełniących funkcje publiczne, jak również Skarżący nie zrezygnowali z przysługującego im prawa do prywatności.

Podkreślenia wymaga, że Trybunał Konstytucyjny wielokrotnie w wydanych orzeczeniach wyrażał pogląd, iż prawo dostępu do informacji nie ma charakteru bezwzględnego, a jego granice wyznaczone są m.in.

przez konieczność respektowania praw i wolności innych podmiotów, w tym przez konstytucyjnie gwarantowane prawo do ochrony życia prywatnego (wyrok z dnia 20 marca 2006 r., sygn. akt K. 17/2005). Trybunał Konstytucyjny stwierdził również, że w ramach zderzenia się dwu wartości – z jednej strony konstytucyjnego prawa do informacji, z drugiej prawa do prywatności – nie można bezwzględnie przyznać priorytetu temu pierwszemu. Nie istnieje formuła „zagwarantowania obywatelom dostępu do informacji za wszelką cenę” (wyrok z dnia 19 czerwca 2002 r., sygn. akt K. 11/2002). W ww. wyroku z dnia 20 marca 2006 r. Trybunał Konstytucyjny w sposób wyraźny wskazał także, iż „art. 5 ustawy o dostępie do informacji zakreśla ograniczenia prawa do informacji publicznej. Ograniczenie ze względu na prywatność lub tajemnicę chronioną przepisami prawa nie dotyczy jednak – jak stanowi ust. 2 art. 5 ustawy – informacji o osobach pełniących funkcje publiczne, mających związek z pełnieniem tych funkcji, w tym o warunkach powierzenia i wykonywania funkcji, oraz przypadku, gdy osoba fizyczna lub przedsiębiorca zrezygnują z przysługującego im prawa. Ten ostatni przypadek obejmuje sytuacje, w których zgoda wyłącza bezprawność naruszenia dobra osobistego w postaci prywatności”. Warto dodać, że również w literaturze przedmiotu prezentowany jest podobny pogląd, że: „Prawo do dostępu do informacji publicznej nie ma charakteru bezwzględnego i podlega licznym ograniczeniom (...). Ustawa przewiduje ograniczenie tego prawa także ze względu na prywatność osób fizycznych lub tajemnicę przedsiębiorcy. Zastrzega jednocześnie, że ograniczenie to nie dotyczy informacji (...) gdy osoba fizyczna lub przedsiębiorca rezygnuje z przysługującego mu prawa do prywatności lub tę informację upublicznia. (...)” (Tomasz R. Aleksandrowicz, Komentarz do ustawy o dostępie do informacji publicznej, Warszawa 2006, Wydawnictwo Prawnicze LexisNexis, wydanie 3, s. 68).

Odnosząc się do zagadnienia konfliktu występującego pomiędzy prawem do prywatności a prawem do informacji publicznej, podkreślić należy, iż oba z tych praw mają taką samą wartość. Oba z nich Konstytucja RP umieszcza w rozdziale II, Wolności, prawa i obowiązki człowieka i obywatela. Oba z nich podlegają też ograniczeniom na zasadach określonych w przepisach ustaw. Udostępniając informację publiczną w sposób ingerujący w prywatność osoby fizycznej administrator danych obowiązany jest ponadto ustalić czy zakres przekazywanych danych jest niezbędny dla potrzeb takiego udostępnienia. Jak wynika z poczynionych w tym zakresie ustaleń, w przedmiotowym przypadku doszło do przekroczenia niezbędnego zakresu danych przekazywanych celem ich udostępnienia.

Wskazać ponadto należy, że na Wojewodzie L jako administratorze danych osobowych spoczywają konkretne obowiązki określone w ustawie o ochronie danych osobowych. Z punktu widzenia niniejszej sprawy istotny jest również obowiązek ustanowiony w art. 26 ust. 1 pkt 3 ustawy, zgodnie z którym administrator danych przetwarzający dane powinien dołożyć szczególnej staranności w celu ochrony interesów osób, których dane dotyczą, a w szczególności jest obowiązany zapewnić, aby dane te były merytorycznie poprawne i adekwatne w stosunku do celów, w jakich są przetwarzane. Wyrażona w tym przepisie zasada adekwatności oznacza, że „swym rodzajem i swą treścią dane nie powinny wykroczać poza potrzeby wynikające z celu ich zbierania” (J. Barta, P. Fajgielski, R. Markiewicz, Ochrona danych osobowych, Komentarz, Zakamycze 2004 s. 556). W ocenie Generalnego Inspektora w przedmiotowej sprawie przy realizacji obowiązku ogłoszenia na stronie internetowej Biuletynu Informacji Publicznej Wojewody L informacji publicznej w postaci dokumentacji przebiegu i efektów przeprowadzonych kontroli, w treści której udostępniono dane osobowe Skarżących w zakresie numeru księgi wieczystej urzędzonej dla nieruchomości, której byli współwłaścicielami, nie uwzględniono ich prawa do prywatności. Jednocześnie została naruszona wspomniana wyżej zasada adekwatności. Zdaniem organu ochrony

danych osobowych przy tych dokumentów jedynie w celu informacyjnym zbędne było (nieadekwatne do celu) ujawnianie kwestionowanych przez Skarżących danych. Wskazać należy, że publikacja dokumentu, który zawiera dane osobowe w zakresie, który może powodować naruszenie prawa do prywatności, powinna nastąpić po odpowiednim przetworzeniu danych osobowych w nim zawartych. W niniejszej sprawie oznacza to, że przedmiotowe dokumenty powinny zostać upublicznione po uprzednim usunięciu danych osobowych Skarżących w kwestionowanym zakresie.

Powyższe potwierdził Wojewódzki Sąd Administracyjny w Warszawie w wyroku z dnia 18 listopada 2008 r. (Sygn. akt II SA/Wa 1177/08). Sąd w tym orzeczeniu uznał, iż „usunięcie personaliów osób prywatnych, czy też ich zanonimizowanie w ogłoszonej w BIP uchwale organu gminnego, nie wpływa na czytelność dokonanego w ten sposób przekazu. W tym przypadku treść aktu administracyjnego nie traci waloru informacyjnego, albowiem wynika z niej kto, kiedy i w jakiej sprawie publicznej zajął określone stanowisko. Podstawowym celem BIP jest powszechne informowanie o sprawach publicznych i w tym przypadku cel ten został zrealizowany. Prezentowanie odmiennego poglądu pozostaje w sprzeczności z konstytucyjnymi gwarancjami wolności i praw obywatela. W świetle art. 31 ust. 3 Konstytucji RP ograniczenia w zakresie korzystania z konstytucyjnych wolności i praw mogą być ustanawiane tylko w ustawie i tylko wtedy, gdy są konieczne w demokratycznym państwie dla jego bezpieczeństwa lub porządku publicznego, bądź dla ochrony środowiska, zdrowia i moralności publicznej, albo wolności i praw innych osób. Ograniczenia nie mogą naruszać istoty wolności i praw”.

Zasadnym jest zatem nakazanie Wojewodzie L wyeliminowanie nieprawidłowości w procesie przetwarzania danych osobowych Skarżących poprzez usunięcie ze strony internetowej Biuletynu Informacji Publicznej ich danych osobowych w zakresie numeru księgi wieczystej urządzonej dla nieruchomości, której byli współwłaścicielami, zawartych w „Protokole kontroli problemowej w Urzędzie Gminy S” sporządzonym w dniu [...] listopada 2009 r. oraz w „Protokole z kontroli doraźnej prowadzonej w trybie uproszczonym w Starostwie Powiatowym w K” sporządzonym w dniu [...] listopada 2009 r. przez Wojewodę L.

Odnosząc się natomiast do kwestionowanego zamieszczenia w ww. dokumentach sygnatur spraw sądowych (cywilnej i administracyjnej), w których Skarżącym przysługiwał status stron, wskazać należy, iż udostępnienie tego rodzaju informacji nie prowadzi do umożliwienia osobom zapoznającym się z tymi dokumentami, pozyskania informacji o tożsamości Skarżących. Sygnatura sprawy sądowej bez powiązania z innymi informacjami odnoszącymi się do osób będących stronami tej sprawy nie pozwala na zweryfikowanie ich tożsamości.

Dostęp do akt spraw sądowych jest uregulowany przepisami ustawy z dnia 17 listopada 1964 r., Kodeks postępowania cywilnego (Dz. U. z 1964 r., Nr 43, poz. 296 z późn. zm.), zwanej dalej Kpc, oraz ustawy z dnia 30 sierpnia 2002 r., Prawo o postępowaniu przed sądami administracyjnymi (Dz. U. z 2002 r., Nr 153, poz. 1270 z późn. zm.), zwanej dalej Ppsa. Art. 9 Kpc stanowi, iż strony i uczestnicy postępowania mają prawo przeglądać akta sprawy i otrzymywać odpisy, kopie lub wyciągi z tych akt. Podobnie przepis art. 12a § 2 Ppsa stanowi, iż akta sprawy udostępnia się stronom postępowania. Strony mają prawo przeglądać akta sprawy i otrzymywać odpisy, kopie lub wyciągi z tych akt. Podkreślić zatem należy, iż poza stronami, względnie stronami i uczestnikami postępowania, inne podmioty nie mają prawa wglądu do akt sprawy, a zatem nie mają prawa do zapoznania się z danymi osobowymi uczestników tych postępowań.

Odnosząc się natomiast do żądania Skarżących, „sprostowania nieprawdziwych informacji zawartych w przedmiotowych protokołach, które zostały wskazane w zastrzeżeniach złożonych na piśmie do wystąpień sporządzonych przez urzędników LUW”, w zakresie m. in. informacji o złożeniu Wójtowi Gminy S przez Panią J B wniosku o udostępnienie informacji w trybie ustawy o dostępie do informacji publicznej, wskazać należy, iż Generalny Inspektor Ochrony Danych Osobowych nie może dokonywać oceny prawidłowości postępowań prowadzonych przez inne organy na podstawie właściwych przepisów prawa. Kontrola stosowania przez podmioty ustawy o dostępie do informacji publicznej następuje na podstawie przepisów Ppsa przez Sądy Administracyjne, nie jest zatem dokonywana przez Generalnego Inspektora. Powyższe znajduje potwierdzenie w orzecznictwie Naczelnego Sądu Administracyjnego. W wyroku z dnia 2 marca 2001 r. (sygn. akt II SA 401/00) NSA stwierdził, że: „Generalny Inspektor Ochrony Danych Osobowych, (...), nie jest organem kontrolującym ani nadzorującym prawidłowość stosowania prawa materialnego i procesowego w sprawach należących do właściwości innych organów, służb czy sądów, których orzeczenia podlegają ocenom w toku instancji czy w inny sposób określony odpowiednimi procedurami”.

W tym stanie faktycznym i prawnym Generalny Inspektor Ochrony Danych Osobowych rozstrzygnął, jak w sentencji.

Na podstawie art. 21 ust. 1 ustawy o ochronie danych osobowych stronie niezadowolonej z niniejszej decyzji przysługuje, w terminie 14 dni od dnia jej doręczenia, prawo złożenia do Generalnego Inspektora Ochrony Danych Osobowych wniosku o ponowne rozpatrzenie sprawy (adres: Biuro Generalnego Inspektora Ochrony Danych Osobowych, ul. Stawki 2, 00 – 193 Warszawa).